

Цепне приче, Игор Коларов Мало „другачије” приче

Писац ове књиге је Игор Коларов. Ово ми није први пут да се сусрећем са њим. Читала сам и његове књиге „Кућа хиљаду маски”, „Приручник за пингвине” и „Кајина најбоља жирафа”.

Ова књига је веома забавна. Писац жели да нас научи како да будемо креативни и маштовити. Истакла бих „Причу о Бобу”. Боб је један мистериозни дечак коме ми треба да допунимо особине, физички и психички изглед. Највише ми се допала прича о невоспитаном Бетмену који се некултурно понашао у посластичарници. Изненадило ме је то како у посластичарници има супа. Али сам се, потом, сетила да је у књигама све могуће. Додала бих и то да Бетменово понашање није примерено за једног од најпознатијих суперјунака.

Била су ми забавна и питања. За неке одговоре претраживала сам интернет. Научила сам много нових и занимљивих ствари, као што је то да се државе Свети Китс и Невис налазе на Карибима. Веома ми се допала и прича „Ручак” где ми, читаоци, треба да посаветујемо особу којој се не иде на ручак, а ручак је направљен у његову част.

Књига ме је инспирисала да и ја пишем приче. Писала сам причу о Сандри. То је био уједно и задатак из ове књиге, да се од неколико задатих речи напише прича. Не бих да откривам о чему се ради, али бих да навестим да се мојим укућанима допала. Ако једног дана постанем писац и објавим је, сазнаћете.

Књигу бих описала само једном речју – невероватна. Док сам је читала, прочитане странице су се брзо низале. Волела бих да имам такву надареност за писање књига, као што је има Игор Коларов.